

ŞİPŞAK HİKÂYESLER 4

BERNARD FRIOT

sesimi duyan var mı?

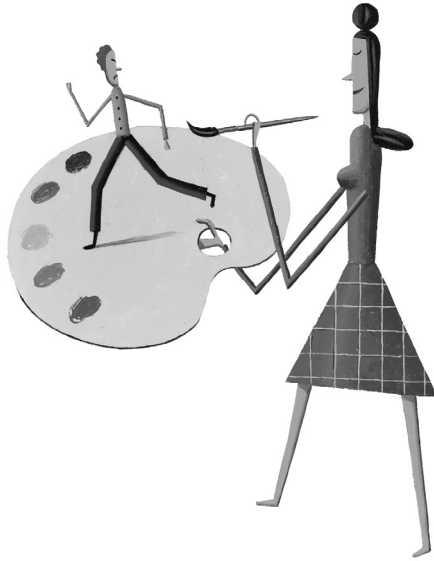


tudem

ŞİPŞAK HİKÂYELER 4

BERNARD FRIOT

sesimi duyan var mı?



© 2014, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR
metin ve resim hakları © 2007, édition Milan, pour la nouvelle édition

İlk basım 2006 yılında, Fransa'da *Pressé pas si pressé!* adı ile
Éditions Milan tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın yayım hakları Akan Ajans aracılığıyla alınmıştır.

Yazar: Bernard Friot
Kapak Resmi: Martin Jarrie
Türkçeleştiren: Tuvana Gülcan
Editör: Figen Müge Erel

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malhköy/Ankara
0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Ekim 2015 (2000 adet)

ISBN: 978-605-9153-70-6

Yayımevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

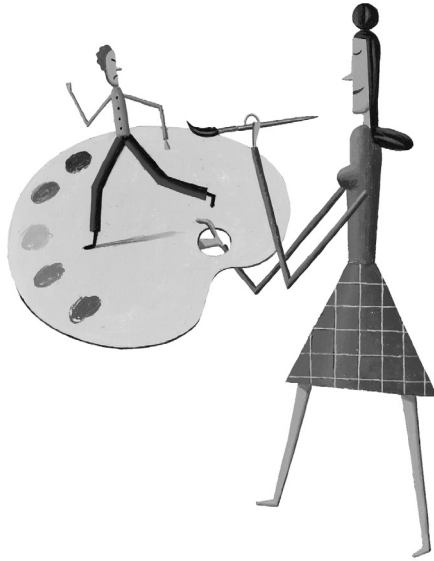
Bu yayımın hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden
yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi,
kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

ŞİPŞAK HİKÂYELER 4

BERNARD FRIOT

sesimi duyan var mı?



 **tudem**



Bernard Friot

Bernard Friot öğretmenliği sayesinde Fransa ve Almanya'nın birçok şehrinde yaşadı. Edebiyat öğretmeni oluşu çocukların ve gençlerin edebiyata bakışına ayna tuttu. Bernard Friot'nun adından "halkın yazarı" diye söz edilir. Hikâyelerinin özünde gençlerle ve çocuklarla paylaşımından doğan duyguları, sadeliği görmek mümkündür. Yazar aynı zamanda Almanca ve İtalyanca çevirileri yapmaktadır.

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Şipşak Hikâyeler 1 - hayal kurmak yasak mı? (öykü)

Şipşak Hikâyeler 2 - anlatsam, inanır mısın? (öykü)

Şipşak Hikâyeler 3 - kimim ben? (öykü)

Şipşak Hikâyeler 4 - sesimi duyan var mı? (öykü)

Desen Yayınlarından çıkan kitapları:

Balık Tutma Dersi (çizgi roman)

Yazan: Heinrich Böll - Uyarlayan: Bernard Friot

Ben

Adım, Lucas. Birkaç ay sonra on iki yaşına basacağım. Boyum (şimdiden) bir metre altmış dokuz santim, gözlerim mavi, saçlarım siyah.

Bundan başka ne anlatabilirim, pek bilmiyorum aslında...

Bir annem var. Çoğunlukla başımın etini yer. Ama onun da işi bu, ne yapsın?

Bir ablam var. Oldukça gıcıktır.

Bir küçük kız kardeşim var, iki yaşında. Daha yeni yeni konuşmaya başladı.

Bir de babam var. Daha doğrusu, bir de babam vardı. Bir yıldan fazla oldu gideli. Bu konuda konuşmak istemiyorum.

Diyeceğim o ki, “ben” demek zor bir şey.

Bir de, üçüncü tekil şahısta deneyelim mi?

“Lucas süper tatlı. Hele o masmavi gözleri yok mu?” Bu, Sarah; sınıfımdan bir kız. Bouchra’ya müzik dersinde böyle dediğini duydum. Ben onu süper tatlı bulmuyorum. Gözleri dışında. Yemyeşiller. Brüksel lahanası yeşili. Şalap şulup!

“Lucas, defansta iyi. Ama atakta bir felaket. Kalenin önüne varıyor ve en köşeye atıyor. Sanki karşı takımın kalecisine zahmet vermekten korkuyor.” Bu, antrenörümüz ve onun maçtan sonraki yorumları. Tanımadığım birine beni anlatıyor. Aslında geçen maçta bir gol attım. Ama kendi kalemize.

“Bıktım ondan! Resmen nefret ediyorum! Ne yaptı, biliyor musun? Tişörtümü maket bıçağıyla kesti. Bak söylemedi deme, hasta o. Ama bunu ödeyecek! Çok, çok pahalıya patlayacak ona.” Bu, Elodie; en yakın arkadaşı Fouzia ile telefonda. Bana ne, o başlattı. Son moda Billabong kayak gözlüklerimi çaldı. Kabul etmiyor, ama hırsızın o olduğuna eminim.

Üçüncü tekil şahıs pek ahım şahım olmadı. İkinci tekil denesek, acaba nasıl olur?

Dikkat, işte annem! Peki ne istiyor?

“Lucas, sağır mısın? Hâlâ çöpü indirmemişsin! Tıpkı baban gibisin, insan sana hayatta güvenemez, vallahi. Şu

odayı gördün mü? O ahırını bir zahmet toplayiver! Senin yerine benim toplayacağımı sanma sakın, artık bebek değilsin!”

PARDON! Sesi kısabilir miyiz, lütfen? Ben bu teraneyi ezberlemiyorum; sözlerini de, nakaratını da...

Yok, aslında düşününce, ikinci tekil şahıstan da bir halt olmaz.

O halde, “ben” olacak. Kesinlikle.

Tabii günün birinde “biz” olmazsa. Biz, ikimiz, âşık ve mutlu...

Peki ya siz, siz ne düşünüyorsunuz? Evet, siz¹!

1 Korkarım, hiçbir şey. Sesiniz çıkmıyor da...

Oda

Gına, gına, gına...

Resmen gına geldi!

Bu haksızlık! Annem beni odama kapattı! Evet, beni odama sokup kapıyı iki kere üzerime kilitledi. Artık, özgürlüğünden yoksun bırakılmış bir tutsağım! Sırf ortalık biraz düzensiz diye, üstelik. Bana, “Bu mezbeleyi daha fazla görmek istemiyorum!” diye bağırdı. Eğer bir saat içinde her şeyi derleyip toplamazsam bir ay boyunca sokağa çıkmam yasak.

Kapıya var gücümle bir tekme savuruyorum. Derleyip toplamak mı? Hayır, her şeyi kıracağım, her şeyi parçalayay-

çağım! Hah, işte şu CD'yi, onu bir güzel... Yok, hayır, o olmaz, Bulli Bulla grubunun albümü o. Küçükken bayılırdım onlara. Müthişler! Geçen gün her yerde aramıştım. İşte, diğer CD'lerle birlikte çekmeceye koyuyorum. Ne var ki CD çekmecesinde? Bakıyorum da, CD'den başka her şey... Tam bir çifit çarşısı! Çoraplar, eski sakızlar, yırtık dergiler. Ama düzenlemeyeceğim, hayır, yoksa annem çok memnun olur. Her şeyi pencereden fırlatıp atacağım. Hadi, hoop!... Aaa, o ne o? Kar gözlüğüm! Ablam Elodie'nin arakladığını sanmıştım. Hatta intikamımı almak için en sevdiği tişörtünü yırtmıştım. Süper, gözlüğümü yerine, ortadaki etajerin üst çekmecesine koyayım. Böylece bütün giysilerimi yere fırlatmak gibi bir şansım, annemin ise bağırp çağırmaq için bir nedeni olur.

Sorun şu ki, dolap neredeyse bomboş. Olacak iş mi şimdi bu, üzerime giyecek hiçbir şeyim yok. Cafcaflı formam nerede örneğin? Bahse girerim, annem sırf beni sinir etmek için onu çöpe atmıştır. Hadi, hoop! Halının üzerinde yığılı giysilere sağ şut ve... GOOL! Yayaya Şaşaşa! Odada uçuyor ve yatağımın üzerine düşüyor... aaa, yatağın üstündeki ne öyle, formam mı o? Şahane! Katlayıp dolaba koyuyorum. Şurada da kot pantolonum duruyormuş bak, üzerindeki armaları kendim dikmişim! Düşünüyorum da, tam bir aydır onu arıyorum! Bu oda da amma karman çorman olmuş! Ama annem temizliği yapmak konusunda bana hiç güvenmesin! Şu üç çorabı da topluyorum ve greve başlıyorum! Yatağıma uzanıp hiç kıpırdamıyorum. Ay! Yorganın altında ne var böyle? Bir futbol çorabı. Bravo, çok akıllıca, bunu

buraya kim saklamış olabilir? Peki diğer teki nerede? Ah, yatağın altındaymış.

Tamam, artık bekliyorum. Annem geri gelebilir ve bana yıllarca dışarı çıkma yasağı koyabilir, ama ben parmağımı bile kıpırdatmayacağım.

Anahtar kilitte dönüyor, kapı gıcırıyor. Gözlerimi kapatıyorum, kulaklarımı tıkıyorum. Dikkat, patlayacak!

“Bak işte ne güzel olmuş, canım. Bravo, kusursuz. Gördün mü, odayı toplamak hiç de o kadar zor değilmiş.”

Toplamak mı? Neden bahsediyor? Delirmiş olmalı! Benim bir şey topladığım yok, ama o kesin kafayı dağıtmış!

Bana masal anlatma, şipşak hikâye anlat!

“Hey baksana, yaklaş, sana bir şey diyeceğim!”

“Ah, neler söyleyeceğini biliyorum, yine şu insanı ayakta uyutan hikâyelerinden birini anlatacaksın!

Daha neler... Şimdi de surat asıyor!

Gel de biraz benim şipşak hikâyelerimden dinle; eğlenmek, gülmek, şaşırmaq neymiş gör.

Hadi ama... al beni kollarına.

Beni derken bu şahane kitaptan bahsediyorum, aman yanlış anlaşılma olmasın.”



Anlatım dili, sözcük seçimleri, olay örgülerinin gündelik hayatla ilişkisi, kahramanları ve mizahi öğeleri bakımından zihin açıcı, eğlenceli ve sıradışı okuma deneyimleri sunan *Şipşak Hikâyeler*, çocukların yaratıcılığını ve hayal gücünü harekete geçirecek.

ISBN: 978-605-9153-70-6



9 786059 153706

www.tudem.com